

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONA ENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 14 Iulie.

Marți am primit, prea târziu, dela Deva următoarea telegramă:

„Conferența Românilor din comitatul Unedoarei a ales o deputațiune de 60 pentru felicitarea principelui de coroană. Dispozițiunile luate, anunciate prealabil autorității. Invecțiile diarelor maghiare nefundate.”

Atât stilul laconic al telegramelor. Dintr-o corespondență care ni a sosit în aceeași zi aflăm și unele detaieri, cari în esență sînt cuprinse în telegramă.

Înainte de toate felicităm pre frații Deveni și pe Români din comitatul Hunedoarei pentru ideea de a se prezenta ca Români înaintea fiitului împărat și rege. Ba am dori ca prezentarea să se facă într-un număr corespunzător proporțiunei numerice a Românilor din comitat. Proporțiunea numerică însă o înțelegem așa, că în numărul în care se vor prezenta Maghiarii cei puțini din comitat, în numărul aceleiași proporțiuni să se prezenteze și Români. Bine ar fi când Români, cât de numeroși, s'ar prezenta și din alte comitate.

Diarelor ungurești nu le vine aceasta la socoteală, însă pe Români aceasta n'are să i nedumerească de loc. Români au destulă experiență pentru ca să fie convinși, ca starea la o parte și lăsarea pe alții ca se paradeze, că ei sînt ce sînt în țeară, ne a adus, și ne mai poate aduce multă stricăciune.

Am ține și noi cont de ceea ce dic diarele ungurești, ca fără deosebire să se prezenteze populațiunea ținuturilor respective, dacă domniile lor, Maghiarii, de când au puterea în mână, usau mai politicesc de ea. Dicem politicesc în sensul cel adevărat, dar nu în acela, prin care ne întunecă: sau negândune existența, sau declarândune de nisce oameni care nu numără, decât când e vorba de a purta sarcini.

Dacă domniile lor țineau cont din capul locului de egalitate în drept nu numai pe hârtie, și chiar aceasta nu numai *lehetőségig*, și dacă guvernul lor lucra și pentru promovarea binelui comun intrucât ne privește și pre noi ca Români, veți atunci lucrurile ar avè cu totul altă față nu numai la prezentări, dar în toate afacerile publice. Dar dacă de o parte vor să ne pună după ușe, până ne vor pute scoate de acolo Maghiarii, ar fi un păcat de moarte al nostru înșine, când nu ne-am folosi de ori și ce ocaziune spre a arăta că și noi cei ce purtăm, așa dicend greutățile nădufului, încă sîntem aci. Domniilor dd. Maghiarii de origine română, cum sînt mulți de aceștia în comitatul Hunedoarei și pre cari ori cât și-au schimonosit numele tot îi vedesce că au fost cândva Români, *) n'au să se supere de loc pe românii reamăși Români când aceștia pe lîngă o cuviință patrio-

tică vor se împlinescă și o datorie a lor proprie, națională. Precum vor ei să se prezenteze ca Maghiarii, așa vor și Români să se prezenteze ca Români. Și dacă nu e păcat a fi cineva maghiar și fiindu originea română, pentru ce ar fi păcat a fi cineva Român păstrânduși originea română?

Românii din comitatul Hunedoarei să stăruiască așa dară în propusul lor.

Tot ce am mai dori noi și accentuăm dorința noastră, este ca Români reamăși Români din comitatul Hunedoarei, să se prezenteze într'un mod demn, prin care se facă onoare tuturor fraților lor din celelalte comitate dintre Tisa, Dunăre și Carpați! Sperăm că așa va și fi.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Iulie.

Cestiunea care atrage mai mult atențiunea publică este cea a Egiptului. Măceluri de europeni se vestesc pe toată ziua din toate părțile Egiptului. Arabi pașa se vede că a desfrînat toate pasiunile fanatismului mahomedan în contra a tot ce nu e mahomedan. Arabi pașa se retrage cu trupele în lăuntrul Egiptului și strică tot ce ar pute fi spre vre-un folos trupelor engleze.

De însemnătate mare este scirea arestării unui al doilea ofier turcesc care venia dela Constantinopole. Arestarea s'a făcut la Alexandria și se susține ca ofierul turcesc avè la sine documente cari dovedesc legătură între oamenii cei mai de frunte ai Sultanului și între Arabi pașa și cari dovedesc existența unui comitet *islamic*, a cărui țintă este de a rescula islamismul întreg din Africa și din Asia. Adevărinduse scirile acestea, n'ar mai fi îndoială că Anglita și Frania s'ar afla înaintea unei probleme uriașe și n'au de a face numai cu o simplă reșcoală a unui colonel egiptean.

Englita și Frania a armează din toate puterile pe uscat și pe apă.

Germania este din zi în zi mai rezervată și în cele din urmă poate se va retrage cu totul dela conferența din Constantinopole. Neg reșit că Austro - Ungaria și Italia i va urma.

„Allg. Ztg” din Augsburg spune că la București se vor întruni camerele legislative în Septembrie spre a fi disolvate și a face loc unei constituante pentru reviziune a constituțiunei în care e a se introduce cuvîntul „rege” în loc de „domnitoriu”. Causa aceasta, dice cor. fo aiei citate, e pretext. Adevărata cauză dice acel coresp. este cestiunea d ună reană.

Despre Români din Bucovina.

Am primit în zilele corespondențe, care nu sînt plăcute, dar presupunem nosă a stărei Români vîna, cărei de sigur va vîna corespunzătoare. căm până unaltă fără vreun comentariu.

Viena, 8/20 Iulie 1882. Mi-a fost aminte să scriu ra

național în Bucovina în urma ultimei numărări a populațiunei. Din datele statistice căpătate am vădut, că acolo elementul slav precumpenesce pe cel român cu câtevazeci de mii, și de aceasta m'am mirat, fiindcă la numărarea din 1869 întreceau românii pe slavi cu multe mii. În neastîmpărul meu am căutat deslușire la fața locului și una mână amică eată ce mi scrie:

„Amice! n'ai ce te mira, că noi la numărarea din urmă am scădut în în număr atât de considerabil. Scii că căpitani districtuali, ca și consilarii guverniali, mai toți erau oameni străini și ca slavofili, nefavoritori românilor. Așa erau și comisarii poliției însărcinați cu prevegherea numărării, ear numărătorii se compuneau din jidani, nemți și slavi. S'a și agitat viu pe sub mână, ca numărul slavilor se easă cât se poate de mare. În Bucovina, cum scii sînt sate românesce, în cari foarte mulți înțeleg rutenesce. Acolo punea comisariul slav omului întrebarea: „eac vohoresi”? și omul îi răspundea „porusche”? Pe când omul înțelegea că răspunde în limba în care îl întreabă comisariul, numărătorul scria în rubrică. „Umgangssprache rutenisch”: ca și când limba omului întrebuintată în familie ar fi fost cea slavă, eară nu cea românească. Pe multe locuri fură români cu terminațiunea numelui în „schi” „iuc” „ciuc” „viciu” „ac” înscrși ca slavi.

Pe basa acestei numărări falsificate fac acum antagonistii românilor acte politice. Însă ca să-ți demustru cumcă nu toți purtătorii numelui cu terminațiunile atinse sînt slavi, aduc înainte numele unui pădurariu, pe care îl chiamă slavii în loc de Rotariu, Rotariuc, apoi Bendeoschi slavizat din Bîdea cum se numesc mulți oameni în Pietroasă. Ciupercaviciu slavizat din Ciuperca, numele multor familii onorabile în munte și a nune în giurul Câmpulungului, Mitrofanoviciu din Mitrofan, Diaconoviciu din Diaconescu ba unul poartă numele Vasiloviciu schimbat în timp vitreg în locul numelui adevărat familiar, Soare.

Dar de nepreceperea țeranului nu te mira, pentru că el aici în țeară luminători în cele politice încă n'are. Mai mult întristează însă, auzind că familii boeresce, ale cărora bunică și străbunică și ale căror moși și strămoși nu vorbia decât românesce, vorbesc astăzi în cercurile lor numai nemțesce sau polonesce și la numărare s'au declarat ori de poloane ori de germăne. Aceste familii și le-ai pute spune pe nume, dar nu țile spun se nu pară a denunțare; ele și așa nu's acoperite și ascunse. Că acești boeri au făcut chiar și câți-va dirigători, ba și câți-va preoți, pentru că veți dumneata, vorbind ei în familiile lor în adevăr numai nemțesce și comisariul numărătoriu sciind de aceasta, le-au fost rușine a dechiara, că limba li-i cea română, au fost deci clasați între nemți. Și limba nemțească o găsesci nu numai în casătoriile, în cari bărbatul s'au femeia nui din români, ci chiar și în familie în cari ambii soți sînt români. Cumcă toată mazilimea ni s'a slavizat, aceasta e sciut și ea

însăși o dice. Portatorii numelor Paunell, Brandian, Purece, Goian, Frunză, Minticiu, Stroiciu, Tomorug, etc., înceată s'au au încetat a mai vorbi românesce.

Aceste sînt înșe lucruri cari le cunosci prea bine și asupra cărora ne cîinăm de mult și ne vom cîina și în viitoriu, ba mē tem, ca se nu ne cîinăm încă și mult mai rău; căci poți presupune, vre-o schimbare spre bine dacă veți bună oară că societatea noastră pentru cultura literatura română sub diferite pretexte, din zi în zi e tot mai părăsită, mai ales de preoți din care nu numără acum decât vre-o 48 de membri; dacă veți, că restanțele membrilor se suie peste 3000 fl., dacă veți, că organul ei „Aurora română”, în loc se fie spriginit cu toată căldura prin prenumere și conlucrare e numai criticat cât se poate de rău; dacă veți, că contribuirea pentru zidirea casei societății după atîta restimp e mai ca nulă. Nici în societăți publice nici în cele private interesele naționale nu se mai discută cu serioșitate.

Bine că diaristica le desfășură câte odată cu multă scrupulositate, dară cine cetesce aici în țeară, dacă trecend din localitate în localitate, din casă în casă nu poți da de urma unei gazete s'au cărți românesce?

Ca un momento îmi vin aici cuvintele lui Barrère, carele ridicându-și vocea în numele comitetului de salute publică a dis: „La liberté est devenue créancière de tous les citoyens les uns lui doivent leur industrie, les autres leur fortune; ceux-ci leurs conseils, ceux-là leurs bras. Ainsi donc tous les Français, tous les sexes, tous les âges sont appelés a defendre la liberté. Toutes les facultés physiques ou morales, tous les moyens politiques ou industriels lui sont acquis. Que chacun occupe son poste dans le mouvement national”.

Prin analogie, naționalității române îi e în adevăr datoriu tot sufletul român; ambele secse, toate etățile, ver-ce stare trebuie se o susție, toate facultățile fisece și morale trebuie să i servească; fie care trebuie să prindă în mișcarea și progresul național; fie care și de neactivitate e perdere nereparabilă.

Veți amice! la ce reflectări am ajuns, explicându-ți de ce am ajuns a fi pusi la număr mai puțin decât slavii.”

Din deslușirile aceste cunosc într-una, că e fundata teama, cumcă se vor găsi membri în congresul bisericescu cari nu vor vorbi în limba bisericiei, cum se cuvine, cum că și aici dreptul nostru din vina noastră va rămâne compromis. —

Viena, 10/22 Iulie 1882. Nesmintiți ar fi foarte instructivi dacă ar arăta cine-va cu date statistice, cât pămînt a trecut, dela încorporarea Bucovinei în Austria și până în ziua de azi, din mîna românilor la străini; atunci abia am vedea, cu claritate înspăimîntătoare, gradul, în care s'a redus puterea elementului român în țeara aceea atît de frumoasă, atît de mînoasă, atît de plină de suvenir istorice, de urme de bravura română.

*) Bărcianesci (Bărcsay), Badea (Bagya), Bărbat (Borbáth), Căndafi (Kendefi), Dancisor (Dancisor), Furca (Furka), Golea (Gola), Macrea (Makray), Nopcea (-Nopte, Nopcea) etc. etc.

Este una acsiomă, că posesiunea fonciară e fundamentul, puterea și tăria unui popor; cu cât i se întinde posesiunea aceasta, cu cât crește în putere; cu cât i se îngustează, cu atât se apropie de apunere; este proporțiune dreaptă între posesiunea fonciară și între vitalitatea unui popor. Înstrăinarea averii fonciare s'a făcut în Bucovina repede dela anul 1848 încoace.

Esind adecă țeranii în a. 1848 din sclavi și devenind proprietari liberi, a făcut mare abus de libertatea lor. Necreându-li-se una stare mediară ca în România, ei, dându-se trândăviei și beției, au prins a-și vinde propeietățile pe întrecute, încât nu au dădă decât: „mă! da cătu-ți dă svabul pe ogor, îți dă sorocovățul pe prăjină? „Îmi dă răspundea cel întrebat, mai mult, afurisitul îmi dă un sorocovăț și una grivnă.“ „Dă ogorul mă! căți plătesce bine calvinul, îl îndeamnă celalalt, și apoi pace și sănătate, că n'avem a trăi, cătu-i lumea.“

Beția și trândăvia imbinată cu dărnicia moldovenească a făcut, ca mania de a vinde locurile, să țină necurmat, mai ales în satele amestecate cu șvabi, până la anul 1866, când a dat în Bucovina o foamete generală; atunci au trecut pământul din mâinile românilor cu sutele de fâlci, dară cu nesce prețuri atât de bagatele, încât pe unele locuri se ducea prăjina numai cu 20 cr.

A treia cauză a înstrăinării a fost ușurința și aplecarea, de a face datorii și apoi cămătăria plină de ruină a jidovilor; fie care jidan era vicleanul și cămătariul cel mai rafinat și blăstemat. Aici e destul, dacă aduc aminte de broșura lui Platter despre „cămătăria“ care a fost resculat toată jidovimea bucovineană asupra-i, în broșura aceea e demascată cu totul rafinaria jidovească în treaba cămătăriei.

Țerănimea, deprinsă odată la împrumuturi și incurcându-se în datorii, a cugetat în cele din urmă, că va nimeri foarte bine, dacă detoriile, constrinse la jidani cu camete dela 36 fl. până la 120 fl. pe an dela sută, le va solvi cu bani împrumutați dela banca rustică galițiană prin filiala condusă de polonul Grodki în Cernăuți. Era un peregrinagiu continuu după bani la Cernăuți chiar din crerii munților. Dară rezultatul acestui peregrinagiu păcătos a fost și încă este, vândarea în licitațiune a unui enorm număr de averi și economii române. Familii române ce erau mai înainte încă destul de bine situate, au rămas deci cu sutele la sapă de lemn și servitori pe la jidani, svabi și poloni; căci polonul Grodki le-au fript încă mai rău decât jidanii, cum se poate vedea din procesul de înșelăciune, ce-l are în Cernăuți.

În satele amestecate cu svabi, svabii au devenit acum proprietari de 30 până la 100 falci de pământ, afară de cei-ce descălecând în alte sate, au întemeiat gospodării întinse, apoi nu va găsi localitate rustică în toată Bucovina, unde se nu se fie împrumutat câte 10 până la 80 familii jidovesci.

Jidovii adecă, de când s'au mai înfrânat prin legea contra cămătăriei și a beției, cari legi pentru popor sunt de folos neprețuit, s'au dat a cumpăra proprietăți rustice și pândesc cu sete mai ales licitațiunile judecătorești, pentru că acolo cumpără cu prețuri de tot reduse și au încă îndemnețarea, a nu depune îndată tot prețul cumpărături.

Așa stă treaba cu țerănimea română cu privire la averea fonciară.

Cât de proprietățile românilor de prin orașele Bucovinei, n'am ce alege, pentru că ele de mult au trecut în mâinile străinilor, rămânând la români numai un percent foarte neînsemnat;

eară asupra averii fonciare boeresci dau deslușire dureroasă listele de alege la dieta țerei; de's pline de nume jidovesci: *Es ist da ein Wirbelwind, welcher das rumänische Element hinweg fegt.*

Dară ce face preoțimea în mijlocul unei derapanari și stingeri atât de teribile? Ea face funcțiunile liturgice.

Partida germană poporală sau democratică.

În „Timpul“ aflăm nisce reflecțiuni asupra mișcării constituționale din Cislaitania pe care le reproducem spre a se vedea cum se judecă înstrăinătatea fenomenul acesta politic.

Eată ce dăce „Timpul“:

Diarele vestesc că partidul german democratic din Austria înclină a atrage elementele mai conciliabile din partidele naționalităților în sinul său; așa dar un partid liberal imitează astăzi, de și nu stim cu ce succes, încercările actualului ministru president, contele Taaffe, al cărui sprijin parlamentar îl constituie partidul conservator și naționalitățile.

Un semn caracteristic al timpului. În adevăr monarchia habsburgică se compune toată din naționalități, din cari nici una nu e îndestul de mare pentru a fi în stare să absoarbă pe celelalte. Francisc I, un monarch foarte inteligent, dăcea, că o singură grijă n'are: a existenței Austriei. Popoarele sunt atât de deosebite între ele, încât nu se vor înțelege nici odată în contra monarchiei: când unul se ridică, celelalte fac numai de cât act de fidelitate și aleargă în ajutorul tronului. Când în unul se dezvoltă puterea centrifugală, în celelalte se manifestă, ca printr'o lege fizică cea centripetală.

A crede că atâtea naționalități dintre cari cea mai mică chiar își are biserica și școala ei națională, gazele ei, literatura ei, mică mare cum dă Dumnezeu și istoria ei, chiar dacă aceasta ar încăpea într'o monografie de-o coală, a crede că le poți contopi pe toate a fost o naivitate. Aceste nu sunt grupuri de materie brută cu care cineva poate face ori ce vrea; sunt grupuri organice, din cari fie care are rădăcinile sale în pământ și propriul său principiu de existență. Rassele din Austria sunt în genere foarte puțin amestecate și unde ori fi deosebiri de religie la mijloc, ele nu sunt aproape de loc amestecate. Numai identitatea religiei înlesnește la unele apropierea și aici acolo în mare grad.

Fie care grup organic e o lume pentru sine, cu o limbă vie pe care clasele dominante n'o cunosc și n'o vorbesc, adesea cu un drept consuetudinar propriu, cu datine și tradiții proprii.

La un asemenea stat decentralizarea e cea mai firească formă de viață publică, pe când centralizarea trebuie să degenereze în domnia elementelor necaracterizate, a mijlocitorului și a avocatului. Și în adevăr, centralizarea și liberalismul austriac au și avut drept rezultat ridicarea unei rase de mijlocitori, a Evreilor, și milionarizarea advocatilor din partidul numit constituțional. Dela 1866 până mai rău, Austria era țara fagăduinței pentru Evrei și scena politică pentru illoiri advocațesti; adecă pentru oamănii cari prin dialectica continuă ce lor profesiei lor, sunt mai puțin decât ori cine în stare, de a avea în conștiință pînă la de a voi binele altui om.

În Ungaria se observă același lucru: o preoțime domnie a elementului maghiar se traduce în realitate într'o domnie de postulanti advocați și Evrei, pentru că ei s'au înțeles să facă din Ungaria o țară de negustorie în care alta. Dacă China ar avea o asemenea țară, cei dăntăi cari s'ar

pretinde Chinesi ar fi Evreii și advocații, credem.

E o privesc curioasă aceasta. Vedem o sumă de popoară cu vertebrele bine încheiate și tari, esploatate de elemente fără vertebre morale, fără caracter propriu.

Aceste elemente sunt însă prin natura lor disolvate.

Dacă mereu se mulțimesc, se întemplă, nu ceea ce se intenționa poate, disolvarea și contopirea naționalităților, ci tendențe de disolvare a statului.

De și nu împărtășim pe deplin ideile d-lui E. Rénan în privirea naționalităților, de și nu admitem că unitatea de idei e un *prius*, iar consistența unui stat urmarea, totuși intervertind termenii, lucrul devine adevărat. Unitatea de rasă produce ca rezultat firesc unitatea de tendințe, iar unde rasa dominantă e cu mult mai numeroasă sau cu mult mai cultă decât cea supusă, cea dintăi impune acele tendințe. Privită în afară unitatea statului corespunde în adevăr cu o unitate de tendințe și de idei.

Ceea ce însă e comun în toate naționalitățile Austriei (neșceptând pe Germani ori pe Unguri) este tendința de ași mănține naționalitatea cu ori ce preț, iată dar punctul comun de atingere, iată ideea organică. Când toți vor același lucru, când pentru cei mai mulți existența Austriei e sigură garanție că individualitatea lor etnică va putea exista și ea, ni se pare că singura idee organică e aceasta. La realizarea acestei idei se împotrivesc însă elementele superpuse (Germanii și Ungurii), ei parsecută în alții ideea naționalității, care cu toate acestea e propriu lor principiu de existență, ei crucifică pe altul pentru o religie care este a lor proprie. Împăcarea între naționalități nu va isbuti dar, fără a se înlocui subordnarea, recunoscându-se adecă, că și la altul e o virtute civică ceea ce în Ungur sau în German e o virtute: iubirea de naționalitatea sa proprie.

O decentralizare bazată pe condonarea naționalităților în grupuri administrative autonome și în marginele exigențelor unității de acțiune înafară și înăuntru ale statului, ar însemna însă o nouă epocă de înflorire pentru monarchia vecină. Fie-care din aceste centre locale ar avea o viață proprie, o producțiune proprie, un caracter propriu și cu cât diversitatea e mai mare, cu atâta cu e mai mare putința combinațiilor de ori ce natură, singurele cari produc în lume mișcare și putere iar mișcarea e viața.

Ceea ce în natură e adevărat e și în stat, căci acesta e la urma urmelor un produs al naturii. Oxigen cu oxigen, idrogen cu idrogen nu produc nici o mișcare. Dar elemente deosebite, puse în contact, se atrag și produc cantități de putere. A ține naționalitățile apăsate, a ține puterile lor latente, va să dică a le condamna la somn, plantule: a elibera puterile lor latente ca să se combine între ele, ar însemna a deschide calea unei mari și ne prevădute dezvoltări.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Ape - Potopuri.

Sibiu, 13 Iulie.

Catastrofa din și dela Rășinari nici astăzi nu o putem descrie în toate amănuntele. Mergând omul dela Sibiu pe șoseaua cea frumoasă prin Dumbrava Sibiului, numai până la crucea dintre hotarele Sibiului poate merge cu trăsura. De aci încolo se încep urmele pustiirii din 7 Iulie a. c. Cine vrea să ajungă în Rășinari trebuie să meargă, încungiușând, pe drumul Cîsnădioarei până la Dumbrava

Rășinariilor și de acolo cu mare necas ajunge în comună. Urmele pustiirii le întâlnește călătorul îndată ce se scoboară pe drumul Cîsnădioarei din Dumbrava Sibiului în valea care se deschide spre Șelimbăr. Aci se ved: fânuri, grâne, cu spice mănoase și mai gata să dea pâine, și cucuruz mult promițetore, inecate și noroite; pomi cu poame și arbori, lemne și petri de toată seama, părți de case, unelte etc. grămădite într'un amestec diluvial. Ce a rodit pământul după asudoarea și lucrul omului e nimic, pământul roditoriu schimbat în pustietate năipoasă sau acoperită de petriș mare și mărunț impestrițat cu pomi, arbori mari și mici, parte cu rădăcinile parte cu ramurile în sus, cu lemne de lucru și de foc cu resturi de case și de alte clădiri economice și poate că sub și printre aceste și cu cadavre de nenorociți. Numărul acestora nu se scie încă. Mergând pe urma acestei pustiiri înainte în zadar caută privirea după șoseaua cea frumoasă, și dreaptă care eșia din Rășinari și după arborii ce o umbriau. Din șosea sunt numai fragmente, între cari sunt gropi pline de apă; arborii în cea mai mare parte sunt duși și răspândiți pe urmele potopului. Numai morile din dreapta șoselei stau ca nisce martore a privescării înfrățitoare și ca nisce rămășițe din întregul cel frumos căror au aparținut. Dinaintea morilor și de aci în jos până unde șoseaua se succese spre a sui în Dumbrava Sibiului, aceeași privescarea ca și pe vale în jos cătră drumul Cîsnădioarei.

Impresiunea de până aci e numai o palidă introducere la ceea ce l'asteaptă pe vizitator după ce ajunge în capetul Rășinariilor. Aci numai decât un pod stricat, case și clădiri economice spălate de apă în mare parte cu loc cu tot. Pe strada principală înainte aceeași privescarea ilustrată cu fințe omenesci, cari caută locul unde își avea adăpostul din moși și strămoși și cari cu lacrimi în ochi povestesc vizitatorului că din tot ce au avut au rămas cu viața în oase cu așternutul pământului surpat și spălat de case și alte clădiri suplinate cu arbori smulși, cu lemne și cu bucăți de stâncă — sub cerul liber. Pășind înainte pe aceea strădă pardoseala, barierele de peatră în care se credea mai înainte a fi destul de înfrânată apa ce curgea alături; crucile, monumentele creștinătății, cari aminteau de evlavie celor ce le-au ridicat, nu se mai ved, sau dacă se vede ceva se vede numai ruina. De a piciorul pe lângă casele care au ramas la dreapta. Pe dinaintea acestora aproape nemijlocit catastrofa din 7 Iulie au croit apele altă alvie. Și așa merge până aproape în dreptul otelului celui pompos. *Vis-a-vis* de acesta eară ruine de locuințe. Hotelul însuși însă stă cucuiat deasupra unei prăpastii. Poduri? de aceste nici urmă până inclusive sus la podul cel ce ducea spre piață unde e biserica veche și școala, doar și din acesta numai urme, numai ruine. Tot în chipul acesta află dacă mergi alături cu apa în sus până cătră șoseaua pe care te puteai mai înainte urca cu trăsura (pe o serpentină) până sus în munte.

Întorcându-te cătră biserica cea „nouă“, lângă care odichnesc rămășițele Marelui Andreiu și ajungând până în dreptul intrării acesteia, altă privescarea și mai îngrozitoare. Căutând de aici în jos spre partea comunei, numită „Stează“, elementul pare că a turbat aici și mai cu multă furie. Clădiri de tot felul derămate și aduse până la starea dărîmării ulterioare, spălate cu totul, a locuirea cu loc cu tot, grădini pustiite și în sfârșit oameni cari oftează numai după averea pustiită, dar și după cei ce au aflat moartea în elementul turbat — este

ce ved ochii și în partea aceasta, Livadia cea întinsă la poalele dealului pe care e biserica cea mare, grădina cea frumoasă de lângă casele fericitului P. S. Barcianu sunt nimicite pe deici de ani.

Ne am dat silința a traduce în cuvinte ceea ce au putut vedea ochii omenesci, dar mărturisim că condeiul nu e în stare a înfățișa trista și îngrozitoare imagine așa după cum o ved ochii.

Oameni din comună susțin a fi simțit cutremur în timpul când torenții se versau din nuor și alții, că munții dimpregiur isvoriau, pe întrecute cu ceriul, apă. La ce au a se reduce aceste fenomene ni se pare închipuite, se va constata mai târziu. Dar se poate că au fost numai sgu-duituri parțiale cauzate de părțile de stâncă ce le rostogolia apa care le-au scoborit din munte. Și isvorirea apei din munți pare că s-ar găsi explicarea, dacă se va adevăra ceea ce ni se spune, că adevărat înaintea de torenții ce au căzut pe comună, sus la munte, s'a surpat un picior de munte cu arbori cu tot, a împedat apa în cursul ei și a adunat-o într'un lac de dimensiuni mari. Apa, însă în cele din urmă mai puternică de cât bariera ce i se puse în cale, au rupt bariera și s'a versat potop spre comuna instrimtorată între munți. E cu puțință că până a câștiga lacul putere de a rupe bariera apa se fie căutat și alte căi printre stâncă și printre scoarța de pământ ce acopere stâncă, sau chiar și printre crepăturile stânței.

Oameni periti în potopul din ziua cea fatală de la 7 Iulie se știu până acum numai șase. Au mai perit și alte ființe vii, a căror număr este încă necunoscut.

Ni se spune că oficiul comunal a raportat oficiului comitatens în două rânduri despre catastrofa aceasta, n'am aflat însă dacă acel oficiu a trimis vre-o comisiune în fața locului, care se constata pagubele și se dispună ceva pentru ameliorarea celor ce sunt cercați într'un mod așa de levitoriu de soarte.

Încehem de astă dată cu atâta, ținându-ne de datorie a reveni și asupra altor detaiuri cari ni s'ar împărtași sau le vom afla noi înșine.

Ne vin sciri și din alte părți d. e. dela gura-riului, despre asemenea pustiiri prin potop de apă. Am dori se cunoaștem detaiuri și se le publicăm.

Bran, în 21 Iulie 1882. O parte din comunele comunei colective Branul și anume comunele Porta, Simon, Moeciu inferior Cheia și Moeciu superior au fost martoră unei întâmplări fiind cercetate de o tempestate nemai pomenită, așa încât cei mai vechi locuitori spun că de o așa nenorocire nu și mai aduc aminte.

În noaptea de Marti spre Mercuri au ploat destul de mult, însă Mercuri dimineața pe la 3 oare după 3 trăsnete ploaia au început așa cu iu-tală, încât gândeai că ceriul a deschis toate canalele sale, căci nu ploua, ci curgea și în timp de 5 până la 10 minute toate de rând din Bran numai semăna atari, fără din toate părțile curgea apă în forma de pârăe și văi turbate. Un aspect îngrozitoriu era a vedea mai vertos în părțile Bucureciului cum torențele în cursul seu nu cruția nici stâncă și nici arbore și cutropea tot cei venia înainte.

Urmările acestei tempestăți sunt foarte triste, un tată de familie anume Ioan George Gărbacea din Mocciu superior cu soția și una fică a lui au căzut victimă, lăsând în urmă 3 orfani, dintre cari cel mai mic de vreo cîteva luni, apoi o mamă bețană de vreo 90 ani. Cadavrele duor din acei nenorocite s'au aflat în depărtare

mare dela locul nenorocirii, pe când al 3 lea și adevărat o femeie nu se poate afla; Acești nenorociți au căzut victimă acelei înpregiurări, că voind ași apăra unele lemne i-a încungiuat apa de toate părțile și fiind noaptea n'au putut primi din nici o parte vre-un ajutoriu. Mai departe s'a stricat mai multe case de ale locuitorilor și încât s'a putut erua preste 10. Podurile din drumul principal le-a dus, drumurile le-a stricat cu totul. Sala din frumosl edificiu comunal apoi o parte din locuința învețătorului dela scoala centrală s'a dărîmat și aceste din urmă prin un pârău care în alt timp de abia are apă de beut pe lângă aceea areturile, fânățiile cele de pe văi le-a stricat cu totul fânățele de pe dealuri în partea arăturile lea spălat asemenea cu totul.

Dauna se urcă la o sumă imensă și cu toată siguranța se poate prețui la 30,000 fl. Se vorbește însă că aceasta tempestate a prăpădit în munți mai multe vite și mai vîrtos oi, aceasta însă acum de ocamdată nu se poate constata.

De când există Branul din cauza nenorocirilor nu s'a cerut din nici o parte milă, fără se ajut locuitorii între sine pentru că din întâmplare nenorocirile nu lovea în toți fără ici colea și cei ce nu suferea ajuta pe cei daunați, pe când acumă find cu cu toții loviți de aceasta soarte și cunoscut este că poporul de un timp încoace au și mai sărăcit nu se mai pot ajuta între sine și înaltul regim mare bucurie a face dacă batăr pe aceia cari au scăpat cu vieță, perdânduși întreagă averea, va ajuta cu ori cari sumulițe.

Din partemi aduc mare mulțumită Dlui director de carantină Francis Reisch și vechetorului de carantină Iosef Flocu apoi gendarmilor Tomas Ieslovan, Balint Iosef și Zonta Istvan pentru ajutorul dat în apărarea acelei părți a edificiului comunal ce mai stă astăzi și în scutirea vieții familiei mele cari în lipsa mea de odată s'a pomenit cu odăile unde dormia pline de apă și nomol și numai cu periclu mare pe ferestri au putut scoate copii care încă se aflau pela 3 oare dimineața în somnul cel mai greu și pe lângă aceea anume cel dintâiu au avut bunavoința ai lua și în cuartir la sine unde sunt și acumă, pentru că de două zile tot scoatem la apă și nomol și numai putem da de finit.

Tocmai când inchei se continue scirea tristă că și în comuna Tohanul nou s'a inecat comerciantul Ioan Moldovenescu.

Ioan Raț
not.

Sebeș, 20 Iulie n. În „H. Z.“ Nr. 163 din 18 Iulie a apărut o corespondență din S. Sebeș, prin cari autorii se sîrcolească a arăta la locurile mai înalte, atât politice, cât și bisericesci, că în Sebeș românii afară de Piso și David; sunt ultra români, și sunt conduși de ură și invidie.

Subscrisul pentru a mă rectifica, atât pe mine cât și pe ceilalți ce a fost de părerea mea, în puține șiruri voi arăta, și cu deosebire voi descoperi toate ca și locurile mai înalte se nu fie cumva duse în eroare prin corespondența amintită. Cumcă românii din Sebeș au fost ori sunt ultra-români documentează faptele lor.

Înaltul ministru scie cine au fost românii din Sebeș; Ei totdeauna a fost unii din cei mai buni cetățeni români ai ungariiei. Ba în toate rîndurile la tîmpul său au implinit voia înaltului Ministru. Și astfel fiind nu cred că nalt același nu va putea fi sedus, prin un fariseism; Căci cunoscut e tuturor ca sasii din Sebeș, ași poartă numai un fariseism, abia înă-

dușit, de partida lui „Tageblatt“ În-sași ei au declarat publice, că „vai acelora ce ne a schimbat pentru moment pîrl, dacă nu se va vedea rezultat“ Ei adevărat On. Red. voesc prin fariseism se ajungă earăși stăpâni în Sebeș. Puteți și se ajungeți dlor, dară aceea tot se o știți că Sebeșul e al românilor, și ei l vor stăpâni. Aceasta vi-a spus și „Tageblattul“ dvcstră; căci dvoastră scădeți cu numărul, scădeți cu averea. Și afară de aceasta chiar și aș nrl cum stă? 4400 români și 1800 sasi.

Dacă dvoastră la alegerea din 12 Martie an.curent de ași câștigat câteva suflete perdute, nu e vina noastră, ei vor vedea! Aceasta de ce a făcut-o? Din interes, personal, numai. Și nici decăt din acel punct de vedere, că doară ar fi meritat D. Leonhardt Meritele Dlui Leonhardt se știu cari sunt. Tot recuse contra lucrărilor Dlui. Admonieri și pedepse în bani, dictate de Vicecomitele firesce pentru meritele lui. Atâta despre meritele domniei sale.

Cumcă ar fi fost mai meritat Isac, nu știu? Știu însă că e om de caracter și e Dr. de drepturi, și ne patat cu nimica.

Dară se vin On. Red. *ad rem*; Că îndreptățiți a fost românii din Sebeș, pre acei români ce au votat cu sasii ai eschide din numărul lor? Acei români însuși ei cu luni înainte de alegere striga în gura mare să se ceară dela locurile mai înalte să se facă alegere de primariu, căci suplentul Leonhardt este incapabil, de o parte, earde alta parte toate interesele românilor din Sebeș, sunt periclitare. Pută-veți nega aceasta Dlor? Și eată că dacă vedură că nu și se împlinesce pofta cu candidatul lor, mai bine, decăt se lucre pentru interesele lor numai a votat cu sasii.

Eată însă On. Red. și interesele românilor în joc.

Românii din Sebeș, au boi, vaci, viței, oi, etc. Sasii inse nu țin de acestea. Românii vînd viței și cumpără locul sasului. Ei dară ca se poate face aceasta trebuie se aibă vitele pa-siune.

Necas le e Sasilor, înse ce se facă? Ca se nu poată inse nici românul țin-ea vite, și ca se numai poată da înainte, ci înderēt ca sasul, cest din urmă de câți-va ani a venit la ideia ca dacă ar putea opri pășunatul vite-lor la români, atunci și ei românii vor ajunge în starea sasului.

Aceasta a cercat-o se o facă, însă nu a putut, căci reprezentanța oreș-nească dispune de așa ceva. Ei ajungând la putere vor și face-o, în urma căreia firesce că toți românii din Sebeș amar vor suferi.

Mai departe, alcamul oilor, cari aducea bisricei gr. or. câte 400 fl. pe an și periclitat, așa încât de present e decis, ca biserica să numai capete alcamul și aceasta decisiune s'a adus tot cu concursul dlor din pove-ste, pe cari nu mai află de lipsa ai numi cu numele.

Și oare nu cumva se va periclita și subvențiunea scolei gr or. în suma anuală de 1200 fl. v. a. ce se prime-sce din casa alodială; mai cu samă fiind că cassa stă foarte rău, prin ma-nipularea cea înțeleaptă a sasilor. Să nu fie, însă nu cred că va fi biserica gr. or. așa de fericită. Căci noi scim cu cine avem de lucru. Dlor toate le fac ce numai pot, ca să se susțină, și ca se ruineze pre români. Însă pro-vedința nu le va ajuta nici odată.

Tare m'a surprins, când am vedut că corespondinții, fac apelație și la Ven. Cons. în Sibiu. Și voesc a arăta pre subscrisul contrariu legilor bisericesci, respective contrariu Ven. Cons. și Ordinațiunilor aceluiași. Însă nu a putut afla motive de ajuns, fără a faurit o minciună că eu aș fi propus să se facă alegere nouă contra Ordi-

nului V. c. Am fost ce e drept și eu de părerea aceea, ca să se facă ale-gere nouă, după ce s'a vedut că din întreg sinodul nime nu voesc se fie membru în comitet cu cei ce nu au abdis. Și aceasta părere a și fost pri-mite în unanime de aproape 600 mem-brii — din 610 câți sunt în Sebeș — afară de singur. A. D. Și de s'ar re-peta 100 de sinode tot astfel de re-sultat va fi carele a fost la acel sinod.

Ba de pot spune On. Red. că ași spiritele sunt cu mult mai niversui-nate; Dovadă e persistarea poporului în continu pre decisiunea din urmă, adevă suspensarea lui A. D. și D. D. cu deosebire a acestui din urmă, ca învețătoriu. Ear fața cu A. D. am înțeles ca poporeni în continu i abdic de ale mai fi preot și că în ca-sele lor nu le mai trebuie mai mult dînsul cu nici un preț, și pre lângă ori ce urmări.

Și cu tot dreptul cresce îndig-narea oamenilor, căci A. D. preotul a dis: „Cemi pasă mie de oameni ce mi a făcut mie omenii, că nu ei doară mi-a făcut cele ce le am etc.“

Ce lucră însă Dl. Ioan Piso? El din oficiu de dir. de politie lucră asupra oamenilor cu puterea oficiu-lui, i pedepsește și i amenință însuși în oficiu publice.

Mai departe toate puterea ce i-o dă oficiul o pune pentru a căde români în Sebeș, în anul viitoriu, vom vedea însă dacă vor cădea românii ce os de ros va primi?

Nimenea însă se nu-și închipu-iască ca românii din Sebeș, ar fi con-duși de ură, față cu partida lor con-trară, ei lucră pentru ași ajunge sco-purile, conform și între marginile le-gilor statului Ungariei. Și că cum au să se poarte românii din Sebeș fie si-guri sasii de acolo că nu vor avea lipsă de învețătura lor. Dacă va fi vorba de învețătura atunci ne vom lua dela sasii din Brașov. Românii din Sebeș, singuri sunt, cari reprezintă in-teresele adevărate ale tuturor orășe-nilor în general.

Adaug încă odată în fine, ca ro-mânii din Sebeș sunt cu mult mai buni patrioți și cetățeni ai Ungariei decăt sasii de acolo. Și că totdeauna se vor folosi de drepturile ce li le dă le-gile ecistente.

Protestez sus și tare contra in-titulărei noastre de ultra români; Declar aceste de calumnie, și spre autori de calumniatori publici cari pre astfel de căli voesc ași ajunge scopurile.

Cu acestea me am simțit dator On. Red. ale da publicității.

Adaug însă că adevărul l'am dis și că multe mai sunt de dis, cred însă că și Dnii și frații mei din Sebeș încă vor mai adauge la acestea*.)

Z. Murășan,
invē.

Caransebeș, 10/22 Iulie 1882. (Sosirea și primirea literaturilor și artiștilor maghiari la gara din Caransebeș). „Literații și artiști națiunii maghiare, cari au dus din Ungaria o salutare României“ — după cum scrie odinioară „Kol. Közl.“ din Cluj — se află earăși pe pământul Ungariei. La re-întoarcerea lor au făcut o pauză de 20 minute și la gara de aici. Cetățenii Caransebeșului fiind avisați despre sosirea călătorilor cu vre-o cîteva zile mai înainte au tocmit lucrul ast-

*) Am publicat corespondența de mai sus ca se dovedim imparțialitatea noastră față cu regretabilele diferențe din Sebeș. Am dori însă cu domni din Sebeș se în-țeleagă odată ca frecările înverșunate nu duc la nici un fel de fericire și că în-te-resele de partidă dacă degenerază în ură fi-nimicesc pe toți. Corespondența de față și cea din „H. Ztg.“ la care se face provocare constată înpregiurarea că pe calea pornită ura tot cresce și în folosul cui? Red.

fel ca primirea oaspeților să fie cât mai splendidă, după cum adecă sunt împregiurările la noi. Fiind anunțată sosirea pe ziua de astăzi la 9 oare și 10 minute, o multime mare de oameni, bărbați, femei și copii au alergat la gară ca să vadă pe cei ce reprezintă literatura și arta ungurească. Exteriorul garei noastre era decorat frumos cu steaguri unguresci. Pe peronul garei se înalță o poartă de triumf, alcătuită din ramuri verzi de stejar, împodobită cu o multime de cununi de flori și steaguri de ale țării; deasupra porții de triumf era făcută din rose coroaana ungurească, cu inscripțiune și de o parte și de alta: „isten hozott“. În fața acestei porți de triumf se așează pompierii cetății cu muzica lor. Se aude signalul sosirii, și unul fie-care caută să-și afle un loc, de unde să poată vedea și auzi mai bine cuvântările de binevântare precum și răspunsul oaspeților. Eu ca privitor să înțeleg am căutat se ocup un loc din cele mai potrivite ca să nu mă plâng că n'am vădut și auzit nimic. Mașina se oprește ușile capeelor se deschid și oaspeții se dau jos. Președintele tribunalului din loc dl Kuchler i salută în l. maghiară, dl secretar cons. I. Bartolomei în limba română caracterizează cu mare tact știința și arta prin faimoasele cuvinte ale celebrului Cicerone ear primarul cetății dl. Dascăl în limba germână. La cuvintele de binevântare răspunde la toți dl. „Urváry Lajos“ redact. dela „P. Naplo.“ Finind cu răspunsul oaspeții se înșiră pre sub poartă triumfală ca se între în interiorul garei, unde-i așteptau mesele mâncări și beuturi de tot felul. La intrare sub veranda garei oaspeții sunt întâmpinați cu îmbrățișări de reuniune germână de cântări, sub conducerea dlui jude de tribunal Schärff. Călătorii noștri se așează la mese gustând din bucate și beuturi. Toastele sa încep. Dl. Visi Imre reprezentantul gazetei „Hon“ vorbește frumos în limba maghiară, făcând aluziune la buna înțelegere, solidaritate pace și înfrățire dar și mai frumos ridică un toast în l. română dl. Solyósi Elek, teatralist cam cu cuvintele următoare: Dlor noi venim acum de pe Turn-Severin. Acolo fost bine primit de român și aici încă bine primit. Puteti se spune la român dincolo chit de cald stinga nost. Se treiască! Așa, așa! le este caldă strînga, dar le este înghețată dreapta.*) Frumos au scint să se reprezinte toți prin Dl orator Solyósi cu minunatul discurs. Din toate vorbele se vede că D. D. literați și artiști maghiari au ramas încântați de primirea ce li sa făcut la Turn-Severin. Altcum un domn, care a sosit în Caransebeș cu o oră înainte de oaspeții noștri a spus că literații și artiștii maghiari sau simțit inferiori în cultura Dlor față de primitorii dela Turn-Severin, față de acei primitori, cari nu de mult au fost caracterizați de sălbatici din partea oamenilor literați.

În naivitatea mea Dle redactor vin să vă mai spun și aceea că la prima privire a literaților și artiștilor maghiari, am cugetat în mine: nu cumva doamne a răstăcit pe la noi vre un tren din Rusia..... căci atâtea tipuri originale de ale lui Israil s'au arătat și vădut între domnii literați și artiști maghiari. Ba în presupunerea aceasta a mea m'am întărit și mai mult vădend că o multime considerabilă dintre Domnii literați și artiști maghiari se sărută și îmbrățișează cu Schachterul de aici și cu domnii medici ai cetății, cari asemenea sau aședat la noi de pre timpul expedițiunii lui Moisi prin deșertul Arabiei. Cele 20 de minute se

*) Et si desunt vi res, tamen est laudanda voluntas.

apropie de sfârșit și Domnii literați și artiști se gata de plecare ca astăzi la 11 oare se fie primiți în Lugos și pre seară în Timișosra unde vor rămâne preste noapte ca se poată arangia și o producțiune după cum am auzit că le este scopul.

Un privitor.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

Nyregyhaza 23 Iuliu.

După „Egyetértés“. Cel mai însemnat moment al investigațiunii din săptămâna trecută, au fost mărturiile lui Iosif Scharf, făcute din îndemn propriu. Scharf, un om cu barbă roșie și de un exterior gârbov, a făcut cea mai rea impresie. El fu scos Vineri din închisoare și dus înaintea tribunalului. Și de oare ce Barry nu era acasă, l-a ascultat judele Megyeri în prezența preșidentului Kornis. Ce rezultat a avut mărturisirea, nu se poate ști, se crede însă că el a descoperit lucruri însemnate, căci ascultarea a durat mai mult de trei oare.

După mărturiile plutașilor deșinuți, jidanii din Marmăția apar greu compromiși, și de aceea rămân încă în prinsoare preventivă în Nyregyhaza. Ascultarea martorilor e pusă la ordine, se sperează că în 8 zile ea se va termina și astfel se va putea încheia investigația, și se va începe percheizarea specială. Corpul Estirei Solyósi nici că-l mai caută; după opinia experților cadavrul deja e descompus. Investigația de pe acum a dat rezultate foarte satisfăcătoare. Opiniunea generală e liniștită. Comitele suprem a plecat.

Judele Barry a primit o epistolă germână din Nizza, în care i se apare să nu caute cadavrul sub pământ, căci după experiențele de până acum în asemenea casuri nime n'a ascuns cadavrele în pământ. În o epistolă anonimă din Nyregyhaza i se spune lui Barry, că un zidar pe patul de moarte a mărturisit în săptămâna trecută soției sale, că dănsul înainte cu câteva săptămâni a zidit un cadavru în pământ pentru 500 fl.

Nyregyhaza 25 Iulie

„Ellenzek“. Afacerea dela Tisza-Eszlár a ajuns în fine în stadiul hotărât. Se telegrafează dela Nyregyhaza la „Egyetértés“: hahamul Schwarz a mărturisit că el a omorât din întâmplare pe Solyósi Eszter, care-l batjocorea. Apoi cadavrul ei la aruncat cu haine cu tot în Tisza.

Varietăți.

* Escelența Sa P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul pleacă mâine cu trenul de seară, însoțit de secretariul consistoriului arhidieșan Protos. Nicanor Frateș la Hașeg, spre a fi Duminecă de față la întâmpinarea I. S. imp. a principelui și prinzesei de coroață. După informațiunile ce avem va sosi la Hașeg și Preasfințitul P. Episcop al Aradului Ioan Meșian spre același sfârșit.

* În urma ploilor din zilele din urmă s'au întâmpinat întârzieri de trenuri. Așa în 23 Iulie n. trenul accelerat care comunică între Predeal și Budapesta s'a întârziat cu 1 oră. Drumul de fer pe Valea Prahovei a suferit mult.

Posta din urmă.

Alexandria 25 Iulie.

12 companii engleze au ocupat poziție în fața taberei lui Arabi. Arabi este declarat afară de scutul legii.

Ministrul president al Kediului, Ragheb pașă, după descoperile mai nouă, s'a dovedit de trădătoriu. Chedivul vrea să-și dimită întreg cabinetul.

București 25 Iulie.

Scirea că regele român Carol va face visita domnitoriului austro-ungar Francisc Iosif, a făcut în cercurile politice din România cea mai bună impresiune. Întâlnirea se va face, precum se dice, nu în Viena, ci în Budapesta.

Loterie.

Mercuri în 26 Iulie n.
Sibiu: 68 36 88 34 57

Bursa de Viena și Pesta

Din 25 Iulie n. 1882.

	Viena	B. Pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.85	119.90
Renta de aur ung. de 4%	88.40	88.65
Renta ung. de hârtie	87.05	87.05
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.75	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.60	91.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.75	110.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.80	96.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.75	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	97.75	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.60	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.30	97.75
Sorși unguresci cu premii	120.75	120.50
Sorși de regularea Tisei	110.60	110.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.15	77.25
Datorie de stat anstr. în argint	77.75	77.75
Renta de aur anstr. —	95.30	95.—
Sorși de stat dela 1860	132.—	132.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	827.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	319.25	320.75
Acțiuni de credit anstr.	317.50	319.—
London (pe polița de trei luni)	120.95	120.30
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.68	5.66
Napoleon.	9.57	9.55
100 marce nemțesci	58.85	58.3)

CONCURS.

În urmarea decisiunilor aduse în ședințele comitetului parochial din 22 Mai și 5 Iunie 1882 la care a luat parte și dl administrator ppresbiterial se escrie concurs pentru deplinirea parochiei de clasa a II-a din Oravița-montană ppresbiteratul Oraviței, diecesa Caransebeșului cu termin de alegere pe 8 Septemvre 1872 st. v.

Emolumentele sunt.

1. Dela societatea călei ferate în bani gata 300 fl.
2. Cuartir liber și
3. Stolele îndatinate.

Doritorii de a dobândi această parochia vor ave să-și adreseze recursele lor întru instruire conform statutului organic și al regulamentului pentru parochii § 15 lit. b) până în 30 zile dela publicarea acestui concurs către subșcrișul comitet parochial dlui administrator ppresbiterial Macsim Popoviciu în Oravița-montană.

Oravița-montană în 3 Iulie 1882.

Comitetul parochial.

Licitațiune minuendă.

Conform planului și preliminarului de spese de nou elaborate, și aprobate din partea Veneratului Consistoriu diecesan Aradan în ședința din 10/22 Iunie 1882 sub Nr. 1504, — se escrie concurs de licitațiune minuendă pentru edificarea Bisericei gr. or. române din opidul Petriș, comitatul Arad, protopresbiteratul Totvaradia, — cu prețul exclamării de 13.634 fl 80 cr., — carea licitațiune va ave loc în localitatea scoalei române din Petriș la 25 Iulie (6 August) 1882 în oarele ante meridiane.

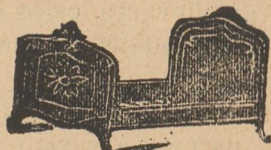
Planul cu operatele lui și condițiunile de licitare se pot vedea la preșidiul Comitetului parochial în Petriș. Stând la dispozițiunea comunei bisericesci 56 mii cărămida 260 metri cubici peatră de munte în valoare de 1360 fl. v. a. întreprindătoriul are se primească acest material având a se detrage prețul lui, din suma stipulată în contract,

Se avisează toți acei Domni arhitecți, care ar dori a întreprinde aceasta edificare, ca pe terminul sus indicat să se presinte la licitațiune, având ante de licitare a depune ca vadiu 8% a prețului de strigare, care poate fi ori în bani gata, ori în papiruri de valoare, garantându se edificarea licitantului, carele va face cel mai jos obvenitoriu ofert pentru Cassa Bisericei.

Din ședința comitetului parochial ținută în Petriș la 29 Iunie (11 Iulie) 1882. [149] 3—3

Iosif Cimponeriu, Georgiu Cioșescu, preot ca președinte., notariu.

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobile de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de pe urmă a banței din Glasgow, a consternat-o, intrată încă s'a hotărât a înclina fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate esposițiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Eu ofer așa dară cele 4000 paturi de fer pentru oameni mari, minunat de frumoase,

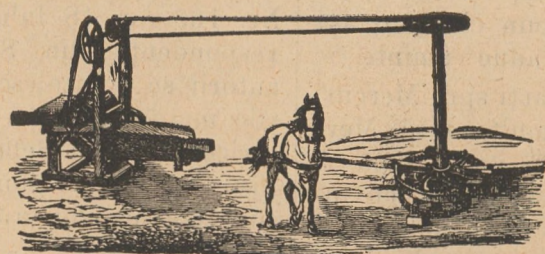
(Paturile seamănă aproximativ cu desenul.) date mie de sus numita casă în comisiune (toate într-adevăr lucrate frumos și o decorațiune neajunsă pentru fie-care locuință) cu preț fabulos de efin, bucata numai cu 8 fl. (prețul de mai înainte fl. 32.50. — Efectuez prompt și pe lângă anticipațiune și comanda singuratică, până când va ajunge proviziunea, — cu esemplare escelente și fără de defecte.

F. Buganyi [115] 3—12

Deposit de mașine

VIENA, Landstrasse, Krieglergasse.

Paturile de fer au a fi preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarece ele scutesc de parasipi și de necurățenie, sunt cu mult mai trainice și se pot lesne desface și compune.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de îmblătit cu vapor, mașine de îmblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență Ferăria lui

Andrieu Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cisanădiei (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efin. [99] 10